

קִבְּץ

תוֹךְ הַנִּחַל

דבורים נוראים ונפלאים, מעוררים מעירים ומחזקים, אשר מתוך
הנחל נובע מקור חכמה נובעים, להחיות נפש כל חי ומשם ישקון
העדרים, להתחזק בעבודת הבורא בכל דרגה שיהיו נמצאים

אשר נאמרו על ידי
מֶרֶן מוֹהָרָא שְׁשֵׁלִיט"א

בסעודה שלישית שבת פרשת בשלח תשע"ד

ידבר נפלאות ממעלת הרצון דקדושה איך שזה כל ענין השירה ויציאה
משעבוד מצרים, ויעורר הלכבות לרצות ולהתגעגע להתקרב להשם
יתברך, כל אחד מכל דרגה שנמצא בה.

יצא לאור ערב שבת קדש פרשת בשלח תשע"ה
על ידי תלמידי מתיבתא 'היכל הקדש' חסידי ברסלב
עיר הקדש ירושלים תובב"א

הכתבת להשיג את הקונטרס הקדוש הזה
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים:

בארץ ישראל

יבנאל עיר ברסלב

גליל.

בארצות הברית

מתיבתא היכל הקדוש

Mesifta Heichal Hakodesh

1129 – 42nd Street

Brooklyn N.Y. 11219

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע באמצעות הדוא"ל
breslovinternational@gmail.com

סֵעֵדָה שְׁלִישִׁית פְּרָשַׁת בְּשַׁלַּח תּשׁע"ד

מְאָמֵר

אֲשִׁירָה לַה' כִּי גָאָה גָאָה

בסֵעֵדָה שְׁלִישִׁית, סֵעֵדַת רַעְוָא דְרַעְוִין, דְּבַר מוֹהֲרָא"ש נ"י דְּבוּרִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְאֹד, עַל פִּי דְּבָרֵי רַבְנּוּ ז"ל בְּלִקְוֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ו', הַמְדַבֵּר מִכְבוֹד אֱלֹקִים, וּמִבְטוֹל כְּבוֹד עֲצָמוֹ, עֵינֵי שָׁם.

צָרִיךְ כָּל אָדָם לְמַעַט בְּכָבוֹד עֲצָמוֹ וּלְהִרְבוֹת בְּכָבוֹד הַמְקוֹם
פֶּתַח וְאָמֵר מוֹהֲרָא"ש נ"י, רַבְנּוּ ז"ל אֹמֵר (מוֹהֲרָא"ש נ"י חֲזוֹר בְּקִצּוֹר
עַל תְּמִצִּית דְּבָרֵי רַבְנּוּ ז"ל בְּתוֹרָה זו): כִּי צָרִיךְ כָּל אָדָם לְמַעַט בְּכָבוֹד
עֲצָמוֹ וּלְהִרְבוֹת בְּכָבוֹד הַמְקוֹם, כִּי מִי שְׂרוּדֵף אַחֵר הַכְּבוֹד, אֵינּוֹ
זוֹכֶה לְכָבוֹד אֱלֹקִים, אֲלֵא לְכָבוֹד שֶׁל מְלָכִים, שְׁנֵאמַר בּוֹ (מִשְׁלֵי
כ"ה): "כְּבוֹד מְלָכִים חָקֵר דְּבָר", וְהַכֹּל חוֹקְרִים אַחֲרָיו
וְשׁוֹאֲלִים: מִי הוּא זֶה וְאֵיזְהוּ, שְׁחוֹלְקִים לוֹ כְּבוֹד הַזֶּה, וְחוֹלְקִים
עָלָיו, שְׂאוּמְרִים שְׂאִינוֹ רְאוּי לְכָבוֹד הַזֶּה: אֲבָל מִי שְׂבוֹרַח מִן
הַכְּבוֹד, שְׂמִמְעַט בְּכָבוֹד עֲצָמוֹ, וּמְרַבֵּה בְּכָבוֹד הַמְקוֹם, אֲזִי הוּא
זוֹכֶה לְכָבוֹד אֱלֹהִים, וְאֵז אֵין בְּנֵי אָדָם חוֹקְרִים עַל כְּבוֹדוֹ, אִם
הוּא רְאוּי אִם לֹא, וְעָלָיו נֵאמַר (שָׁם): "כְּבֹד אֱלֹהִים הַסֵּתֵר

דָּבַר, " כִּי אָסוּר לַחְקֹר עַל הַכְּבוֹד הַזֶּה: וְאִי אֶפְשֶׁר לְזָכוֹת לְכְבוֹד הַזֶּה, אֲלֵא עַל יְדֵי תְשׁוּבָה, וְעָקַר הַתְּשׁוּבָה כְּשִׁישְׁמַע בְּזִיּוּנוֹ, יָדָם וַיִּשְׁתַּקּוּ וְכוּ', עַיִן שָׁם כָּל זֹאת בְּדַבְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל.

וְהָאֲרֵץ הָאֵירָה מִכְבֹּדוֹ" - בּוֹדָאי זו מְדַרְגָה גְדוּלָה וּגְבוּהָהּ מְאֹד וְהַסְבִּיר מוֹהֲרָא"ש נ"י, כִּי הֵנָּה רַבְּנֵנוּ ז"ל מְגַלֶּה בְּתוֹרָה זוֹ, דֶּרֶךְ קְדוּשָׁה וְנוֹרָאָה, אֵיךְ זֹכִים לְהַגִּיעַ לְמַדְרַגַּת "כְּבוֹד אֱלֹקִים", שְׂיֵאִיר אֲצֻלוֹ כְבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּזְכֶּה לְרֵאוֹת כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ מִכָּל פְּרָטֵי הַבְּרִיאָה, עַד שֶׁכָּל הַבְּרִיאָה תֵּאִיר לְפָנָיו מִכְבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב (יחזקאל מג, ב): "וְהָאֲרֵץ הָאֵירָה מִכְבֹּדוֹ", שֶׁבוֹדָאי זו מְדַרְגָה גְדוּלָה וּגְבוּהָהּ מְאֹד, לְרֵאוֹת "כְּבוֹד אֱלֹקִים" מִכָּל דָּבָר, וְלִהְיוֹת דְּבוּק בְּ"כְבוֹד אֱלֹקִים", וּמְגַלֶּה רַבְּנֵנוּ ז"ל, שֶׁזֹּכִים לָזֶה, עַל יְדֵי שְׂמֻמַּעַט בְּכְבוֹד עֲצָמוֹ, וּבּוֹרַח מִן הַכְּבוֹד, וְעוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוּלָם לְהִתְרַחֵק מִן הַכְּבוֹד, כִּי כְּפִי שְׂמֻמַּעַט בְּכְבוֹד עֲצָמוֹ, וּבּוֹרַח מִן הַכְּבוֹד, כֵּן מֵאִיר עָלָיו כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֹכֶה לְ"כְבוֹד אֱלֹקִים", כִּי אִי אֶפְשֶׁר לְשַׁנֵּי דְבָרִים אֶלּוֹ לְשִׁלוּט בִּיחָד, שְׂיִבְקֶשׁ אָדָם לְהִרְבוֹת כְּבוֹד עֲצָמוֹ, וּבִאוּתוֹ זְמַן יִבְקֶשׁ לְרֵאוֹת כְּבוֹד אֱלֹקִים, כִּי עַל הַבְּעַל גְּאוּוֹה, וְעַל מִי שֶׁמְבַקֵּשׁ לְהִרְבוֹת כְּבוֹדוֹ, אוֹמֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: 'אֵינְ אֲנִי וְהוּא יְכוֹלִים

לדור בעולם' (סוטה ה' ע"א), שהרי כל העולם נברא למען כבודו יתברך, וכמו שכתוב (ישעיה מג, ז): "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו", ועל כן כל זמן שאדם מבקש להרבות כבוד הקדוש ברוך הוא, יש לו מקום נאמן בעולם, שהרי מבקש להשלים תכלית הבריאה, ולהרבות כבודו יתברך בעולם, אבל תכף ומיד שמבקש להרבות כבוד עצמו, שיהיה לו שם של כבוד בעולם, הרי מפריד חלק מהבריאה מתכליתה, ואם כן לא יראה שם כבודו יתברך, ואף על פי שאפשר שיזכה ל"כבוד מלכים", ויהיו בני אדם שיתנו לו כבוד, אבל על זה כתיב (משלי כה, ב): "וכבד מלכים חקר דבר", שהכל חוקרים על כבודו, אם הוא ראוי לזה או לא, כי יש אלו שחולקים לו הכבוד, אבל יש אלו שלוקחים ממנו הכבוד, ואומרים שאינו ראוי אליה כלל, אבל ל"כבוד אלקים" אינו מגיע, כי על כבוד אלקים, כתיב (שם): "כבוד אלקים הסתר דבר", שהדבר מסתר לגמרי מעיני הבריות, ואין שום בריה שבעולם יודע לאיזה כבוד אלקי הוא זוכה, כי בסתר ובשקט זוכה להיות דבוק במלך הכבוד, ומרגיש כבודו יתברך המסבב אותו מפל הצדדים, אבל אין הבריות יודעים מזה כלל.

עקר עבודת האדם צריך להיות, למעט בכבוד עצמו

ולכן אי אפשר להגיע אל "כבוד אלקים", אלא על ידי שימעת בכבוד עצמו, ולא יהיה אכפת לו מכבודו כלל, כי אז שייך שיאיר אצלו "כבוד אלקים", ויהיה דבוק במלך הכבוד, אבל תכף ומיד שמבקש להרבות כבוד עצמו, ורוצה שהבריות יחלקו לו כבוד, כפי הרדיפה אחר הכבוד - בן מתרחק מכבוד השם יתברך, והקדוש ברוך הוא אומר עליו "אין אני והוא יכולים לדור בעולם", וממילא לא יזכה להרגיש "כבוד אלקים", ועל כן עקר עבודת האדם צריך להיות, למעט בכבוד עצמו - שלא ידרוש ויבקש כבוד עצמו, רק ידרש ויבקש בכל מקום כבוד אלקים, וכפי זה יאיר עליו מלך הכבוד, ויזכה להיות דבוק בכבודו יתברך, אשרי לו.

מוצא כבודו יתברך גם במה שמבזים אותו

ואומר רבנו ז"ל, מאפוא יכול אדם לדעת אם אוהו במדרגה זאת, למעט בכבוד עצמו, ולהרבות בכבוד המקום? המבחן הוא, אם יכול "לשמוע בזיונו ולדום ולשתק", כי אדם שדורש ומבקש כבוד עצמו, בודאי לא ישתק וידם למבזי ומחריפי נפשו, רק תכף ומיד יחזיר להם במדה כפולה וגדושה, ולא

יותר על בזיון כבודו כָּלֵל, מה שאין כן הדבוק בכבוד אֱלֹקִים, אִפְלוּ אִם בְּנֵי אָדָם יִבְזוּ אוֹתוֹ, לֹא יֵשִׁיב אוּ יִגִּיב לָהֶם כָּלֵל, כִּי מִחֲמַת שְׂדֻכּוֹ כָּלוּ בְּכַבּוּדוֹ יִתְבָּרַךְ - מוֹצֵא כְבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ גַּם בְּמֵה שֶׁמִּבְזִים אוֹתוֹ, וּמִבֵּין מִרְחוֹק שֶׁהֵם רַק שְׁלוּחִים שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְבִזּוֹת אוֹתוֹ, כִּי מִי שֶׁעוֹמֵד בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ, יוֹדֵעַ שֶׁכָּל מֵה שֶׁנֶּאֱמָר בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ, הַכֹּל נֶאֱמָר רַק לְכַבּוֹד הַמֶּלֶךְ, וְכִמוּ שֶׁכָּתוּב (תהלים כט, ט): "וּבְהִיכָלוֹ כָּלוּ אוֹמְרֵי כְבוֹד", וְאִם כֵּן לְמֵה יֵשִׁיב וְיִגִּיב לָהֶם, הֲלֹא הַכֹּל נֶאֱמָר רַק לְכַבּוֹד הַמֶּלֶךְ (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן נה). וְלָכֵן זֶה סִימָן מְבֹהָק לְדַעַת אִם זָכָה לְמִדְרַגַּת "כְּבוֹד אֱלֹקִים", אִם יָכוֹל לְשִׁמּוֹעַ בְּזִיוְנוֹ, וְלִדְוֹם וְלִשְׁתַּק, כִּי זֶה סִימָן שֶׁכְּבוֹדוֹ לְאִפְסוֹ וְלֵאֵין, וְדֻכּוֹ בְּמֶלֶךְ הַכְּבוֹד בְּאַמְתּוֹ.

כִּי ה' אָמַר לוֹ קָלֵל אֶת דָּוִד וּמִי יֹאמֵר מְדוּעַ עָשִׂיתָ כֵּן וְזֶה מֵה שֶׁמִּצִּינּוֹ אֵצֶל דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שֶׁזָּכָה לְמִדַּת הַמְּלָכוּת דְּקִדְשָׁהּ, וְעָלָיו נֶאֱמָר (ראש השנה כה ע"א): "דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם", שֶׁאֵף עַל פִּי שְׁהִיָּה מֶלֶךְ, כָּל מְלָכוֹתוֹ הִיָּתָה רַק לְהִרְבּוֹת כְּבוֹד מְלָכוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם, וְלֹא הִיָּה אֲכַפְתָּ לוֹ עַל בְּזִיוֹן כְּבוֹדוֹ כָּלֵל, וְלָכֵן כְּשֶׁסָּבַל בְּזִיוְנוֹת עֲצוּמִים מֵאֲבִשְׁלוֹם בְּנוֹ, כְּשֶׁגִּירָשׁ אוֹתוֹ מִמְּלָכוֹתוֹ, וְהִצָּרָךְ לְבָרַח מִירוּשָׁלַיִם

במעלות הר הזיתים, ובנוסף לבזיונותיו יצא כנגדו שמעי בן גרא, וקלל אותו קללה נמרצת, ורצה אבישי בן צרויה להסיר את ראשו, אמר לו דוד המלך (שמואל ב' טז, י): "מה לי ולכם בני צריה כה יקלל, כי ה' אמר לו קלל את דוד ומי יאמר מדוע עשיתה כן", כי השיג באותו עת תכלית "כבוד אלקים", שאין להסתפל על כבוד עצמו כלל, רק לדעת שבכל דבר מנח כבוד אלקים, ואם אחד מקלל אותו, הוא שליח מהקדוש ברוך הוא, ואין לנקם בו כלל, ואז בכה דוד מאד, וכמו שכתוב (שם טו, ל): "ודוד עלה במעלה הזיתים עלה ובוכה וראש לו חפוי והוא הלך יחף". ואיתא בזהר הקדוש (משפטים קו ע"ב), שצרה זו היתה קשה לו מכל הצרות שעברו עליו עד אותו היום, ובכה דוד מאד. כי מבאר בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רנ), שענין הבכיה להמשיך על עצמו השגחת השם יתברך, כי כשראה דוד שמסובב עם כל כך הרבה בזיונות ושפיכות דמים, רצה להמשיך על עצמו גלוי עצום של השגחה, ועל כן בכה.

אשרי מי שמחפש כבודו יתברך בכל מקום

ועל כן זכה דוד להקם מלכות דקדשה, עד שממנו יצא מלך המשיח, שיגלה מלכותו יתברך לכל העולם, כי זכה לתכלית

השָׁגָה זֹאת, לְמַעַט בְּכָבוֹד עֲצָמוּ וּלְהִרְבוֹת בְּכָבוֹד הַמְּקוֹם, וְקִיָּים בְּשִׁלְמוֹת "יִשְׁמַע בְּזִיוְנוֹ יָדָם וַיִּשְׁתַּק", וְכֹדַיִתָּא בְּזֵהָר (שם):
 'וְלֹא אֶתִּיב דְּדוּד לְקַבְּלִיהָ מְלָה' [וְלֹא הִשִּׁיב דְּדוּד אוֹתוֹ דְּבָרָה], וְעַל
 פֶּן מְלָכוּתוֹ מְלָכוּת נִצְחָה, וְעַל יוֹ נֶאֱמַר: "דְּדוּד מְלָךְ יִשְׂרָאֵל חֵי
 וְקִיָּים", וְעַל יְדוּ יִזְכּוּ כָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְרֵאוֹת בְּהִתְגַּלּוֹת
 מְלָכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְעַל פֶּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחֲפֵשׁ כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל
 מְקוֹם, וְעוֹצֵר עֲצָמוֹ לְהִשִּׁיב לְמַחְרָפוֹ וּמְבַזֵּי נַפְשׁוֹ, כִּי אִזְ יֵאִיר
 עַלְיוֹ מְלָךְ הַכְּבוֹד, וַיִּזְכֶּה לְהִתְגַּלּוֹת "כְּבוֹד אֱלֹקִים", שְׂיֵאִירוּ יְמֵי
 חַיָּיו בְּאוֹר מְלָךְ הַכְּבוֹד, וְטוֹב לוֹ בְּזֵה וּבְכָא לְנִצְחָה, אֲשֶׁרִי לוֹ
 וְאֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ.

עֵקֶר תְּכֵלִית הַבְּרִיאָה, שִׁישְׁפִּיל אָדָם גְּאוֹתוֹ

וְקִשְׁר מוֹהֲרָא "שׁ נ"י אֶת הָעֵנִינְן הַנ"ל לְפָרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ בְּקִשְׁר
 נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד. כִּי הִנֵּה מְצִינּוּ בְּפָרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ אֶת שִׁירַת הַיָּם,
 שְׁשָׁרוּ מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל הַנְּסִים שֶׁל קְרִיעַת יַם סוּף,
 כְּשֶׁנֶּאֱבָד פְּרַעַה וַחֲיִילוֹ בַּיָּם, וּפְתָחוּ וְאָמְרוּ – אֲשִׁירָה לַה' כִּי גָאָה
 גָּאָה סוֹס וְרוֹכְבוֹ רָמָה בַּיָּם. וַיֵּשׁ לְהַבִּינְן לְמָה פְּתָחוּ הַשִּׁירָה דִּיקָא
 עִם מִדָּה זֹאת שֶׁל "כִּי גָאָה גָּאָה" שֶׁנֶּרְאָה כְּאִלוֹ הַכֹּל כְּלוּל בָּהּ,
 וְכֵן מֵהוּ כְּפֹל הַלְשׁוֹן "גָּאָה גָּאָה", וְגַם מֵהוּ פְּרוּשׁוֹ שֶׁל "סוֹס

וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיָם" ? וְהִנֵּה לְפִי דְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל הַנ"ל מוּבָן הָעֲנִין
מָאד, שֶׁהָרִי זֶהוּ כָּל עֶקֶר תְּכֵלִית הַבְּרִיאָה, שִׁישְׁפִּיל אָדָם גְּאֹתוֹ,
עַד שֶׁיְהִיָּה כְבוֹדוֹ לְאָפָס וּלְאִין לְפָנָי כְבוֹד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וַיִּזְכֶּה לְרֵאוֹת כְבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ מִכָּל פֶּרֶט וּפְרָט. וְהִנֵּה נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל בָּאוּ לְמִצְרַיִם לְהַצְטַרֵּף בְּכוֹר הַבְּרוּזִל, שֶׁיִּכְנִיעוּ כְבוֹד
עֲצָמָם, וַיִּבְקְשׂוּ רַק כְבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִכָּל פֶּרֶט, וְעַל כֵּן סָבְלוּ
סָבַל רַב שֶׁל בְּזִיווּנוֹת בְּמִצְרַיִם, עֲבוֹדַת פֶּרֶךְ, וְקִשֵׁי הַשַּׁעֲבֹד,
הַכֹּל לְהַכְנִיעַ כְבוֹדָם, וְלְהַרְבוֹת כְבוֹד הַמְּקוֹם, וּבְהַגִּיעַ זְמַנָּם
לְצֵאתָ, הוֹדִיעַ לָהֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁעַל יְדֵי הָעֲשׂוֹר מִכּוֹת
וּקְרִיעַת יָם סוּף, יִתְרַבֶּה כְבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד, וַיִּפְּיְרוּ כָּל־כְבוֹדוֹ
יִתְבָּרַךְ הַמֶּלֶךְ כָּל הָאָרֶץ, וְכִמּוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת יד): וְאֶכְבְּדָהּ
בְּפִרְעָה וּבְכָל חִילוֹ וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי ה' וְגו'.

כְּשֶׁהִגִּיעַ זְמַן הַגְּאֻלָּה, נִתְגַּלָּה כִּי כָּל הַכְּבוֹד שֶׁיֵּךְ רַק לַה' יִתְבָּרַךְ לְבַד
וְעַל כֵּן בְּשַׁעַת הַשִּׁירָה, שֶׁנִּתְגַּלָּה לְכֹל־כְבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּגִלוּי
פְּתוּחַ מְאֹד, עַד שֶׁרָאָתָה שֶׁפָּחָה עַל הַיָּם מַה שֶּׁלֹּא רָאָה יִחְזַקְאֵל
בֶּן בּוּזִי וּשְׂאֵר כָּל הַנְּבִיאִים (מְכִילְתָּא בְּשֵׁלַח), עָנּוּ וְאָמְרוּ בְּתַחֲלַת
הַשִּׁירָה, "אֲשִׁירָה לַה' כִּי גָאָה גְאָה", הִינּוּ שֶׁהִפִּירוּ עֲצָם כְבוֹדוֹ
יִתְבָּרַךְ, שֶׁהִגְאֹתוֹ וְהַכְּבוֹד שֶׁיֵּךְ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ לְבַד, וְכִמּוֹ

שְׁכָתוּב (תהלים צג, א): "ה' מִלֶּךְ גָּאוֹת לִבְשׁ", וְזֶהוּ, כִּי גָאָה גָאָה, וְתַרְגָּם אוֹנֵקְלוֹס, "אֲרִי אֲתַגְאִי עַל גְּוִתְנִיָּא וְגִיאוֹתָא דִּילִיָּה הִיא" [כִּי הַתְּגָאָה עַל הַמְתַּגְאִים עֲלִינוּ, וְהַגָּאוֹת שְׁלוֹ הִיא], כִּי עֲכָשׁוּ עַל הַיָּם, נִתְגַּלָּה כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, וְכָל הַכְּבוֹד וְהַגָּאוֹת שֶׁל הַמְצַרִּים הָיוּ לְאָפֶס וּלְאִין, כִּי אָף עַל פִּי שְׁבִשְׁעַת הַשְּׁעָבוֹד הָיָה נִרְאָה כְּאִלוֹ יֵשׁ לָהֶם אִיזוֹ אַחִיזָה בְּגָאוֹת וּבְכָבוֹד, אֲבָל כְּשֶׁהִגִּיעַ זְמַן הַגָּאָלָה, נִתְגַּלָּה כִּי גָאָה גָאָה, וְגִיאוֹתָא דִּילִיָּה הִיא, שְׁכָל הַגָּאוֹת וְהַכְּבוֹד שֵׁיכִים רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ לְבַד, וְנִתְקַיֵּם אֲצֵל הַמְצַרִּים "אִין אֲנִי וְהוּא יְכוֹלִים לְדוֹר בְּעוֹלָם", וְנִמְחוּ מִן הָעוֹלָם לְגַמְרִי.

עַקֵּר הַדְּבָקוֹת אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִשְׁלַם עַל יְדֵי הַשִּׁירָה וְזֶהוּ "סוֹס וְרוֹכְבוֹ רָמָה בַּיָּם", וְאִיתָא בְּכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל (פְּרִי עֵץ חַיִּים שְׁעַר הַזְּמִירוֹת פָּרָק ו') שְׁסוֹס וְרוֹכְבוֹ מְרַמְזִים עַל הַסְּמ"ךְ מ"ם וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה, לִילִי"ת, כִּי בְּהַכְּנַע גְּאוֹתָם שֶׁל מְצָרִים, מִמִּילָא נִכְנָעוּ כָּל הַקְּלָפוֹת שָׁרְצוּ לְהַתְּגַבֵּר עַל יִשְׂרָאֵל, וּבִיּוֹתֵר נִכְנָעוּ עַל יְדֵי אֲמִירַת הַשִּׁירָה בְּעֲצָמָה, כִּי הַקְּלָפָה נִקְרְאָת לִילִי"ת עַל שֵׁם הַיְלָלָה וְהַעֲצָבוֹת, וְכָל כַּחַה לְשִׁלוֹט בְּאָדָם עַל יְדֵי עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה, חֶסֶם וְשְׁלוֹם, וְכַח הַנְּגִינָה וְהַשִּׁירָה, מְכַנִּיעָה אוֹתָהּ לְגַמְרִי

(לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן רכו). וכָּכֵל שְׁאָדָם מִתְגַּבֵּר בְּמִדַּת
 הַשְּׂמֵחָה, וְשֵׁר זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כֵּן
 מוֹחָה שְׂמָה וְזִכְרָה מִן הָעוֹלָם, וְעַל כֵּן אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שיחות ה"ר"ן
 סימן רעג), שֶׁהוּא דְבַר גְּדוֹל מְאֹד, שְׁיִרְגִיל אָדָם עֲצָמוּ לְנַגֵּן אִיזָה
 נִגּוֹן תָּמִיד, כִּי בְּזֶה מְכַנִּיעַ כַּח הַקְּלָפוֹת, וּמְגַרֵּשׁ אוֹתָן מֵעֲלָיו.
 וּמְסַבֵּיר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל שֶׁם, שְׁזֵהוּ הַמּוֹבָא בְּסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיֹת שֶׁל
 רַבְּנּוּ ז"ל (מַעֲשֵׂה י"ג מֵהַז' בַּעֲטָלִירִס בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי), שֶׁעָקַר רְפוּאֵת הַבַּת
 מֶלֶךְ עַל יְדֵי עֲשָׂרָה מִיָּנִי נִגְיָנָה, עֵינַי שָׁם. וְלָכֵן עָקַר הַדְּבָקוֹת אֶל
 הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִשְׁלַם עַל יְדֵי הַשִּׁירָה וְהַזְמָרָה דִּיקָא, וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב
 בְּהַפְּטָרַת פְּרַשַׁת הַשְּׁבוּעַ, אֲצֵל שִׁירַת דְּבוּרָה (שׁוֹפְטִים ה'), אֲנֹכִי
 לַה' אֲנֹכִי אֲשִׁירָה, אִם אֲנֹכִי רוּצָה לְהִיּוֹת לַה', וְדְבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
 אֲזִי אֲנֹכִי אֲשִׁירָה, כִּי דִיקָא עַל יְדֵי שִׁירָה וְזְמָרָה, זֹכִים לְהִיּוֹת
 דְּבוּק בֵּה', וְלִמְחוֹת שְׂמָה וְזִכְרָה שֶׁל הַקְּלָפָה לְגַמְרֵי.

ס'וס ו'רוֹכְבוֹ ר'מָה ב'יָם, רְאִשֵׁי תְבוֹת סוֹר"ב
 וְהִנֵּה מוֹבָא בְּכַתְבֵי הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁמִשׁוֹן מְאוּסְטְרוֹפּוֹלִי ז"ע
 (פְּרוּשׁ "דֵּן יְדִין" עַל סֵפֶר הַקְּרָנִים מְאָמַר יג, אוֹת יז), עַל מְאָמַר הַמְּזָכֵר
 בְּסֵפֶר 'קְרָנִים', שֶׁשָׁר שֶׁל מְצָרִים נִקְרָא "סוֹרֵב", שֶׁעַל פִּי סוֹד,
 שֶׁם זֶה מְרָמֵז בְּתְבוֹת ס'וס ו'רוֹכְבוֹ ר'מָה ב'יָם, רְאִשֵׁי תְבוֹת

סוֹר"ב, וְהוּא מְלִשׁוֹן מְסֻרָב וְאִינוּ רוֹצֵה, שְׁפָגַם בְּחֻכְמָה עֲלִיוֹנָה, וּבִסּוּד עֲשֶׂר הַיּוֹי"ת שְׁמִסְפָּרָם ר"ס, וְלִכְּן נִקְרָא סוֹר"ב, אוֹתִיּוֹת ב"ו ר"ס, שְׁפָגַם בָּהֶם, בְּסוּד (שְׁמוֹת ג, ד): "וַיִּרְא ה' כִּי סָר לְרֵאוֹת"; עֵינַי שָׁם בְּדַבְּרֵי הַקְּדוּשִׁים. וְהִנֵּה יָדוּעַ, שְׁסוּדוֹת הָרַב הַקְּדוּשׁ רַבִּי שְׁמִשׁוֹן זי"ע, עוֹלִין עַד לְרִקִיעַ וַיּוֹרְדִין עַד הַתְּהוֹם, וּכְמוֹ שֶׁהִתְבַּטָּא פַּעַם מוֹהַרְנ"ת ז"ל, שֶׁהַחַדוּשִׁים שֶׁל רַבִּי שְׁמִשׁוֹן זי"ע: "צוֹשְׁפָא לְטָן מִיר דְּעַם קְאָפּ" (בוֹקְעִים לִי אֶת הַמַּחַ), וְלִכְּן יֵשׁ לְהִתְבוּנָן קִצַּת בְּסוּד הַזֶּה, וְלִהְיוֹצִיא מִמֶּנּוּ אִיזָה לְמוֹד לְעוֹבְדָא וְלִמְעֵשָׂה.

בְּכַח הַרְצוֹן לְעֵשׂוֹת תְּשׁוּבָה, יִתְגַּבְּרוּ עַל הַכֹּל

וַיֵּשׁ לוֹמַר בְּבֵאוּר הָעֲנִיָּן, כִּי הִנֵּה מְבֹאֵר בְּכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל (שַׁעַר הַפְּסוּקִים פְּרִשְׁת שְׁמוֹת), עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת ג, ד): "וַיִּרְא ה' כִּי סָר לְרֵאוֹת", שֶׁתַּבַּת ס"ר בְּגִימַטְרִיא עֲשֶׂר פְּעָמִים שֵׁם הַיּוֹי"ה בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא עֲנִין הַתְּגִלּוֹת שֵׁם הַיּוֹי"ה בְּכֹל אֶחָד מִן הָעֲשֶׂר סְפִירוֹת, שֶׁהֵם: כֶּתֶר, חֻכְמָה, בִּינָה, חֶסֶד, גְּבוּרָה, תְּפָאֶרֶת, נִצּוּחַ, הוֹד, יְסוּד, מְלָכוּת; שְׁעָקַר עֲבוּדַת הָאָדָם לְמִצַּא גְּלוּי אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכֹל עֲשֶׂר מְדוּתָיו, שֶׁהֵן הָעֲשֶׂר סְפִירוֹת, וְלִהְשַׁתְּמַשׁ בְּכֹל אַחַת מֵהֵן לְעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהִנֵּה זֹאת הִיְתָה מְדְרַגַּת מִשָּׁה

רבנו, שֶהֶפֶךְ אֶת כָּל מִדּוֹתָיו אֶל הַקְדָּשָׁה, וְעָבַד עִם כָּל אֶחָד
 מֵהֶם אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעַל כֵּן כָּתִיב אֲצִלוּ (שְׁמוֹת ג, ד): "וַיֵּרָא ה'
 כִּי 'סַר' לְרֵאוֹת", שֶׁסַּר לְרֵאוֹת שֵׁם הַיְיִ"ה בְּרוּךְ הוּא בְּכָל עֲשׂוֹר
 מִדּוֹתָיו, וְעֲשׂוֹר פְּעָמִים הַיְיִ"ה עוֹלָה בְּגִימָטְרִיא סַר, אֲבָל
 כִּשְׁשָׁאֵל מִשֶּׁה אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵיזָה שֵׁם יְגִלָּה לְנִשְׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל, וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב (שֵׁם פְּסוּק יג): "וְאָמְרוּ לִי מָה שְׁמוֹ, מָה
 אוֹמֵר אֵלֵיהֶם", אָמַר לוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (שֵׁם פְּסוּק יד): "אֵהִיָּה
 אֲשֶׁר אֵהִיָּה, כִּהֵאמֵר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵהִיָּה שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם" -
 שְׁלֹא יְגִלָּה לָהֶם עֲדִין שֵׁם הַיְיִ"ה בְּרוּךְ הוּא, אֲלֹא יְגִלָּה לָהֶם
 הַשֵּׁם אֵהִיָּה, כִּי הַשֵּׁם אֵהִיָּה עַל שֵׁם הַתְּשׁוּבָה, כִּי אֵהִיָּה
 פְּרוּשָׁה, אָנֹכִי זְמַן לְמִיָּהוּי [אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת], שְׂאֵף עַל פִּי
 שֶׁעֲדִין לֹא הִיָּתָה לִי הַיְיִ"ה בְּעוֹלָם, כִּי עָשִׂיתִי מָה שֶׁעָשִׂיתִי, אֲבָל
 עַל כָּל פְּנִים מַעֲכָשׁוּ, אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֵׁר, וְהַשֵּׁם אֵהִיָּה
 נִקְרָא עַל שֵׁם הַרְצוֹן וְהַתְּשׁוּבָה, שְׂאֲנִי מְזַמֵּן וְרוֹצֵה לְהִיּוֹת
 מַעֲכָשׁוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק א' סִימָן ו'), וּבִכְחַ הַשֵּׁם אֵהִיָּה, שְׁמוּרָה
 עַל הַרְצוֹן הַקְדוּם שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׁרוּצָה לְהִיטִיב לְבְרִיּוֹתָיו
 בְּכָל עֵת, יְכוּל אָדָם לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, וְלִהְיֶיעַ אֶל כָּל הַמַּדְרָגוֹת
 שֵׁישׁ בְּעוֹלָם, כִּי יְכוּל לְהִתְחִיל עֲכָשׁוּ מִחֲדָשׁ לְגַמְרִי. וְעַל כֵּן

דִּיקָא שֵׁם זֶה, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִשָּׁה שְׂימִסֵּר לְנִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, כִּי בְשֵׁם זֶה יִהְיֶה לָהֶם הַתְּחִזְקוֹת עֲצוּמָה וְתִקְוָה טוֹבָה
לְצֵאת מִמִּצְרַיִם, כִּי אֵף עַל פִּי שְׁנַמְצָאִים עֲדִין בְּתוֹךְ תִּקְוָה עֲרוֹת
מִצְרַיִם, וְעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מֵה שְׁעוֹבֵר, אֵף עַל פִּי כֵן בְּכַח הַרְצוֹן
לְעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, יִתְגַּבְּרוּ עַל הַכֹּל וְיִזְכּוּ לְצֵאת מִשָּׁם לְחֵירוֹת
עוֹלָם.

הַעֲקָר הוּא הַרְצוֹן, וְעַל הַרְצוֹן אֲנַחְנוּ מִתְפַּלְלִים תָּמִיד
וְעַל כֵּן יָמוֹת הַשְּׁעָבוֹד בְּמִצְרַיִם הָיוּ רַד"ו [מֵאֲתִים וְעֶשְׂרִי] שָׁנָה,
כִּי רַד"ו בְּגִימַטְרִיא עֶשֶׂר פְּעָמִים הַשֵּׁם אֱהִי"ה, שְׁבַשְׁנִים אֱלוֹ
נִתֵּן לָהֶם הַכֹּחַ לְהַשְׁלִים עֲצָמָם עַל יְדֵי הַשֵּׁם אֱהִי"ה, שֶׁהוּא עַל
שֵׁם הַרְצוֹן, בְּכֹל הָעֶשֶׂר סְפִירוֹת, שָׂאֵף עַל פִּי שְׁעֲדִין לֹא זָכוּ
לְהִתְגַּלּוֹת שֵׁם הַוְי"ה בְּרוּךְ הוּא, בְּכֹל הָעֶשֶׂר סְפִירוֹת, כְּמוֹ שְׁזָכָה
מֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, אֲבָל בְּכַח הַרְצוֹן שְׁלָהֶם, יִזְכּוּ לְצֵאת
מִמִּצְרַיִם, וְלִקְבֹּל הַתּוֹרָה, וְלִהְיוֹת עִם הַנִּבְחָר לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, כִּי הַעֲקָר הוּא הַרְצוֹן, וְעַל הַרְצוֹן אֲנַחְנוּ מִתְפַּלְלִים תָּמִיד,
וְכָמוֹ שְׁכָתוֹב (תְּהִלִּים קמ"ה, טז): "פּוֹתַח אֶת יְדִיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי
רְצוֹן", מְזוֹן לֹא כְּתִיב, אֲלָא רְצוֹן, כִּי אִם יֵשׁ רְצוֹן - יֵשׁ הַכֹּל,
וְכָמוֹ שְׁאָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, שְׂאִין מִשָּׁג שֶׁל "אִינִי

יכול", רק "איני רוצה", אבל אם תרצה, תוכל, ולכן הרד"ו שנה בגלות מצרים, היו לזכך רצונם בכל העשר ספירות, ולהוציאם משם בכח הרצון.

מעשה נפלא מהגאון הקדוש המהר"ם שיק זי"ע

ובדרך אגב ספר מוהרא"ש נ"י שאצל הגאון הקדוש המהר"ם שיק זי"ע, תלמיד מבהק של ה'חתם ספר' זי"ע, ראו עצם מעלת הרצון, ואיך שאין דבר שעומד בפני הרצון, כי פשהגיע המהר"ם שיק אל ישיבת ה'חתם סופר' זי"ע, היה בחור צעיר ונמוך קומה מאד, וגם היה קשה הבנה, והתלמידים המבגרים עשו ליצנות ממנו, ותמהו, מה הוא מחפש בישיבת ה'חתם סופר', שהיתה מפרסמת להושיב תלמידים מצנינים, עם הבנה חריפה ומהירה, אבל ה'חתם סופר' זי"ע היה לו מבט קדוש וזך מאד, והכיר עצם הפלגת הרצון של הבחור הזה, ואמר לתלמידים שלא יתלוצצו ממנו, כי עתיד להשיג את כלם, וכן היה, כי היה לו רצון מפלג מאד, יוצא מן הכלל, וחזר על כל דבר שלמד, פעמים רבות אין מספר, ומגדל תשוקתו והתמדתו, זכה לחדד מוחו ושכלו, עד שנעשה מן התלמידים

הכי גדולים של ה"חתם סופר" זי"ע, כי אין לה דבר שעומד מפני הרצון.

בכח הרצון יכולים נשמות ישראל לצאת ממצרים והנה לפי כל זה מובנים מאד דברי הרב הקדוש רבי שמשון מאוסטרופולי זי"ע, ששם השר של מצרים, מרמז בראשי תבות ס"ס ו'רוכבו ר'מה ב'ים, שהם אותיות סור"ב, לשון מסרב ואינו רוצה, כי אותיות סורב הם צרוף ס"ר ב"ו, כי קלפת המצרים היתה לשעבד אותם בעבודת פרה, ולהראות להם, שבלתי אפשר להגיע אל מדרגת "כי סר לראות", למצוא גלוי אלקות בכל העשור ספירות, שזהו ס"ר, בגימטריא עשר הויו"ת, כי סוד זה, של עצם כח הרצון, לא נודע להם, ולא הבינו שבכח הרצון, יכולים נשמות ישראל לצאת ממצרים, ומעמקי הקלפות, ואצלם לא שוה הרצון כלום, שזהו "סורב", לשון מסרב ואינו רוצה, רק רצו שישתפחו ויטמעו נשמות ישראל בזהמת מצרים ויעזבו הרצון לגמרי, כי בשהותם רד"ו [מאתים ועשר] שנה במצרים, אם מצטרפים אליה גם מספר נ' [חמשים], שהוא חמשים שערי טמאה, שהוא קלפת הכפירות

והֶאֱפִיקוֹרְסוֹת, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן, בְּיַחַד [ר"כ וּנ'] נַעֲשֶׂה מְסַפֵּר
 ס"ר, וּבְזוֹה רְצוֹ לְהִתְאַחֵז בְּהֵם וְלִמְנַע אוֹתָם לְצֵאת מִמִּצְרַיִם.

הִיָּה לָהֶם רְצוֹן קְדוֹשׁ לְצֵאת מִן הַטְּמֵאָה, וְלִהְתְּקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם ית'
 אֲבָל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַמְּרַחֵם עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, לֹא נָתַן
 לָהֶם לְהִשְׁתַּקֵּעַ בְּשַׁעַר הַנּוֹ"ן שֶׁל הַטְּמֵאָה, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, וְכִמוּ
 שְׁכָתוֹב (שְׁמוֹת יב, לט): "וְלֹא יִכְלוּ לְהִתְמַהֵּמָה", וְאִתָּא בְּסִפְרֵים
 הַקְּדוֹשִׁים, שְׁלֹא נָתַן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל לְהִתְמַהֵּמָה עוֹד
 רַגַע בְּמִצְרַיִם, כִּי אִם הָיוּ נִשְׁאַרִים עוֹד רַגַע, הָיוּ נִכְנָסִים לְשַׁעַר נ'
 שֶׁל הַטְּמֵאָה, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, וְלֹא הָיוּ יְכוּלִים לְצֵאת, רַק הוֹצִיא
 אוֹתָם בְּכַח הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ אֱהִי"ה, שֶׁהוּא הַשֵּׁם שֶׁל רְצוֹן, שֶׁהִיָּה
 לָהֶם רְצוֹן קְדוֹשׁ לְצֵאת מִן הַטְּמֵאָה, וְלִהְתְּקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יתְבָרֵךְ,
 וְעַל יְדֵי זֶה זָכוּ לְהִתְקַרֵּב לְעִבּוּדְתוֹ יתְבָרֵךְ בְּאַמֶּת, וְלִהְגָּאֵל גְּאֻלַּת
 עוֹלָם.

לְכַסֵּף וְלִהְשַׁתּוֹקֵק לְמִצַּא כְּבוֹדוֹ יתְבָרֵךְ
 וְלִכְן שָׁרוּ נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שִׁירָה זֹאת עַל הַיָּם-סוּף - אֲשִׁירָה לָה'
 כִּי גָאֵה גָאֵה סוּס וְרוֹכְבוֹ רָמָה בְּיָם, שְׁנַתֵּן לָנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 הַכַּח, לְכַסֵּף וְלִהְשַׁתּוֹקֵק לְמִצַּא כְּבוֹדוֹ יתְבָרֵךְ, וְלִחַפֵּשׁ וְלִבְקֵשׁ

גאות ה', שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִכְנָעָה הַגָּאוֹה וְהַיְשׁוּת שֶׁל הַקְּלָפָה וְהַסְטֵרָא אַחְרָא, שֶׁהֵם סוּס וְרוֹכְבוֹ רָמָה בַּיָּם, שֶׁהוּא הַסְמ"ךְ מ"ם וְנוֹקְבָא דִּילֵיהּ, לִילִי"ת, שֶׁנִּקְרָאת עַל שֵׁם הַיְלָלָה וְהַעֲצָבוֹת, וְסוּס וְרוֹכְבוֹ רָמָה בַּיָּם גַּם רֵאשֵׁי תְבוֹת סוּר"ב שֶׁהוּא ס"ר ב"ו, כִּי הוּא עוֹבֵד לְהַחֲלִישׁ דַּעַת הָאָדָם, שֶׁאִם אֵינּוּ יְכוּל לְהַגִּיעַ לַעֲבוּדָה שְׁלֵמָה עַל יְדֵי שֵׁם הַיְי"ה בְּרוּךְ הוּא בְּכָל מִדוּתָיו, שֶׁהֵן בְּגִימְטְרִיא ס"ר, אִם כֵּן, לֹא שׁוּה אֲצִלוֹ הַעֲבוּדָה לְכָלוּם, וּמִסִּית אוֹתוֹ לְהִיּוֹת סוּרְב וּמוֹנֵעַ מִזֶּה, אָבֵל מֹשֶׁה רַבְּנוּ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם, גָּלָה לָהֶם הַשֵּׁם אֶהְי"ה בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהֶעֱקַר הוּא הַרְצוֹן, וְעַל יְדֵי הַרְצוֹן יְכוּל לְצִאת מִכָּל הַטְּמָאוֹת, וְלִמְצֹא כְבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל מְקוֹם, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר כָּלֵב לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אַחַר חֲטָא הַמְּרַגְלִים, כְּשֶׁפָּחְדוּ מִהַקְּלָפוֹת הַנִּמְצָאוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל (בַּמִּדְבָּר יד): "ס"ר" צֵלֶם מֵעֲלֵיהֶם וְה' אֶתְנֶנּוּ אֵל תִּירָאוֹם - שֶׁאֵין לְפַחַד מִן הַקְּלָפוֹת הַמְּסִיתוֹת אֶתְכֶם, שֶׁרַק עִם שְׁלֵמוֹת יְכוּלִים לְהִכָּנֵס אֶל תּוֹף הַקְּדוּשָׁה, כִּי אֲפֹלוֹ עִם רְצוֹן קְדוּשׁ לְבַד, יְכוּלִים לְהַתְגַּבֵּר עַל הַכֹּל.

וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִזְכְּנוּ לְהַגִּיעַ אֶל רְצוֹן אֱמִתִּי בַעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְנִזְכֶּה לְהַשְׁתַּוְּקַק אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל עֵת וּבְכָל זְמַן, עַדִּי

נִזְכָּה לְצֵאת מִכָּל הַמִּצָּר וְהַדַּחַק וְהַגְּלוּת, וְלִקְבֹּל פְּנֵי מְשִׁיחַ
צְדִקְנוֹ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן וְאָמֵן.

לְקַיֵּם בְּנוֹ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל

הַשְׁתַּדְּלוּ וְהִרְבוּ תַחֲנוּנָה לְרַפּוּאתוֹ הַשְׁלִימָה שֶׁל כ"ק מוֹהַר"ר
רַבֵּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה בֶּן מִלְכָּה שְׁלִיט"א

וְעַל זִוְגָתוֹ הַרְבֵּנִית

יְחָנָא שְׁפָרָה בֵּת סַאֲסִיא תְּלִיט"א.

בְּתוֹךְ שְׂאֵר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל.

הַזְדַּמְנוּת נִפְלְאָה!

”הַמִּשְׁתַּתַּף בְּהַדְפֵסֶת ”אֲשֶׁר
בַּנְחַל”, (אף כַּמָּה אַנְשִׁים בְּנֶחֱד), יִזְכֶּה
לְיִשׁוּעָה בְּכֹל עֵינֵן שִׁיֶּצְטָרֵךְ...”

(כ"ק מרן מוהרא"ש ש"ע"א)

לְנִטְיִילַת חֵלֶק בְּהַדְפֵסֶת הַפְּרָכִים
הַקְדוּשִׁים שֶׁל 'אֲשֶׁר בַּנְחַל':

052-7622316